

ආලකමන්දා සංකල්පය සහ සිහිරිය

ගුණවර්ධන නානායක්කාර

සිහිරි පර්වතය, රජ භාලිනාව, බිතුසිතුවම් සහ කැටපත් පවුරේ කුරුටු ගී ගැන වියකුන් විවිධ මත පළ කොට තිබේ. විශ්මිත නිර්මාණ ලෙස බොහෝ දෙනා විසින් හිඳිගෙන ඇති අයෙකු වන කාශ්‍යප රජු විසින් කරවන ලද්දකි. කාශ්‍යප රජු මුහුදුන් කුමරුන්ගෙන් විපතක් සිදුවේ යැයි බියට පත් වී ඉතා දුෂ්කර වූ සිහිරියට ගිය බව මහාවංශය පවසයි. මිනිසුන්ට නැගීමට ඉතා දුෂ්කර වූ ඒ පර්වතය අවට පවිත්‍ර කොට පවුරු බඳවා පියගැට පෙළ සාදවා එහි පාමුළ සිංහ රූපාකාර දොරටු විශේෂයක් නිම කළ බැවින් සිහිරිය යන නම භාවිතයට එක් වූ බව ද, වස්තුව එක්රැස් කොට එහි පුරකිත ව තබා නෙත් සිත් බඳනා රජ මැදුරක් සහ දෙවෙනි ආලකමන්දාවක් සේ නිමවා කාශ්‍යප රජු එහි කුවේරයකු මෙන් වාසය කළ බව ද මහාවංශය සඳහන් කරයි.

රාජකීය ආසියාතික සමිතියට පුරාවිද්‍යා අධිකාරිය විසින් සපයන ලද ලිපියකින් ඒ බව තහවුරු කොට කරුණු දක්වා ඇත. ලංකාවේ පමණක් නොව ඉන්දියානු සහස්‍රවෘත්තයේ ආභාසය ලද බොහෝ රටවල නොයෙක් අවධිවල දී රජවරුන් සිය තෙජස, ප්‍රකාශවත් බව හුවා දැක්වීමට දේවත්වය ආරූඪ කරගත් බව එම ලිපියෙන් ප්‍රකාශ වේ. මේ භතය ලංකාවේ ද ප්‍රචලිත වීමෙන් ඒ නා සම්බන්ධ සංකල්පය කමා වෙත ආරූඪ කරගන්නට කාශ්‍යප රජු උත්සුක වූවා විය හැක.

භාරතීය ශිෂ්ටාචාරය වැළඳගත් විවිධ ප්‍රදේශවල විවිධ අවස්ථාවල දී පවා දෙවියකුගේ අවතාරයක් බවට පත්කර ගැනීමෙන් රජුට තමාගේ ආනුභාවයත්, සලයත් මහත්වයට පත්කර ගත හැකිය යන විශ්වාසය පැවතිණි. ඇතැම් අවස්ථාවල මෙය කරන ලද්දේ රජු උස් කන්දක් උඩ

මී ගුණවර්ධන නානායක්කාර

කැප්. පුස්තක කොලීජියට්ටේ මහින්ද සංකරත්නික මිමි. අධ්. එම්. ඩබ්. රාජපක්ෂ, ඉන්ද්‍රා දසනායක, පොළොන්නරු රජුල්

මහල කැප්පු මීට කොළඹ, 5 කලාපය, 2008, මාසාරි ගාල්ලු මීටය, කැල-මිය විශ්වවිද්‍යාලය